

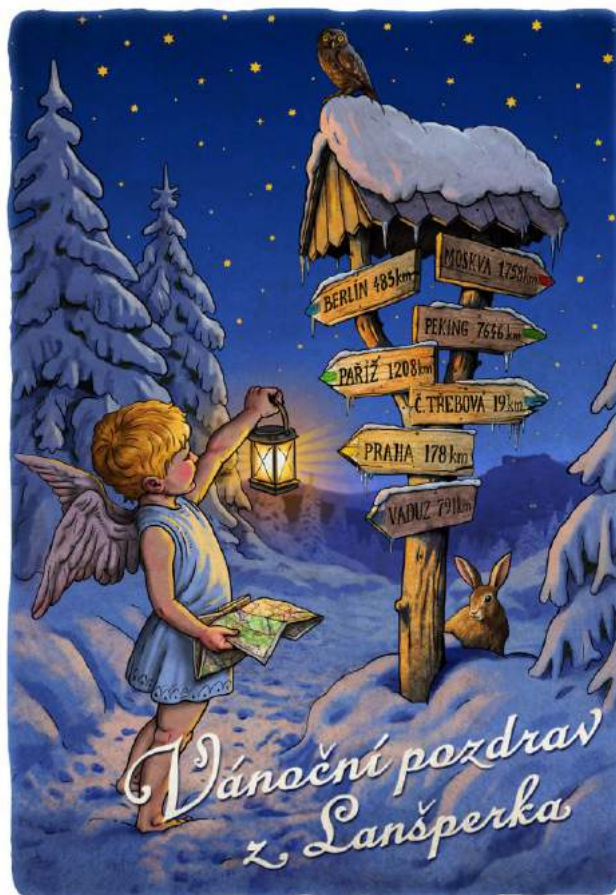

Sborové listy

Příležitostník Sboru pro záchranu hradu Lanšperka, občanského sdružení

Číslo 23

květen 2014

Vánoční pohlednice akademického malíře a člena našeho Sboru alespoň na chvíli oživila romantický výtvarný styl dopisnic počátku 20. století. Připomněla skutečnost, že Lanšperk je nejen centrem bývalého stejnojmenného panství, ale pro nás také samozřejmým středobodem významných sídel země.

Božský posel si jen kontroluje, zda se nemýlí a blíží se k lanšperské zřícenině. Nemůže se zmýlit, vždyť má před sebou veledůležitý úkol. Musí včas rozdávat nejen dárky a radost, ale i klid a spokojenost. Lucernička mu prosvěcuje temnotu noci a upozorňuje na bdělost. Je potřebné, aby se měl na pozoru, protože na lanšperském hradě se už po delší čas nechávají kulturní hodnoty chátrat a ničit. Díky otevřeným a nezajištěným výkopům by lehce mohl přijít k úrazu.

Sova, atribut personifikované noci a spánku, andělíčkoví radí, že lidé jsou také hříšní, někdy zaslepení a podivínští. Třeba se stane zázrak a správce věcí obecních se v mysli zabydlí také něco jako odpovědnost a pokora před kulturním dědictvím převzatém od našich předků. Obecní představitelé jsou sváděni nejenom pokušením, ale vůči lanšperským památkám i k nečinnosti a k lhostejnosti.

Vánoce zvěstují jedinečný zázrak – narození Ježíška.

Zajíc moc dobře ví, jak prchavý je vezdejší čas. Třeba dle křesťanské ikonografie vypovídá o člověku, který by měl běžet ke Kristu, aby nezahynul působením ďábla. Možná napovídá o nutnosti rychlých a smysluplných činů, které povedou k nějakému výsledku ve prospěch naší a pro většinu obyvatel Dolní Dobrouče, Lanšperka nevyjímaje, středověké „hromady zbytečných kamenů“.

- dr -

Představitelé dolnodobroučské obce vykázali Sbor z obecního prostoru na Lanšperku

Radim Dušek

Rada obce Dolní Dobrouč ve složení Ing. Petr Kolář (bývalý neuvolněný starosta), Bc. Dana Petráčková, Pavel Šisler, starosta (bývalý uvolněný místostarosta), Ing. Vlastimil Vacek, místostarosta, rozhodla, aby naše občanské sdružení vyklidilo pronajatou obecní místnost v Lanšperku čp. 2. Starosta si „zakraloval“ a rozhodnutí rady, textem připraveným obecní úřednicí Kristýnou Pražákovou, rozšířil o obecní pozemek u čp. 2 s umístěnou stavební buňkou a o prostor pod balkónem. Ve svém důsledku se jedná o vykázání Sboru a jeho aktivity z Lanšperka a lanšperské zříceniny.

Rozhodnutí představitelů obce a správců věcí obecních nepotřebuje a nezaslouží téměř žádný podrobnější komentář.

Vlastní názor si učiní každý člen a příznivec Sboru bezpochyby sám na základě následujících základních informací a souvislostí.

Sborová místnost byla získána, po velmi časově náročných krocích a nezbytné úpravě a jejím dokončení na vlastní náklady, nájemní smlouvou s dalšími podmínkami ve vztahu k čp. 2 ze dne 26. září 1995.

V úterý 21. prosince 2010 v podvečer bylo ve sborové místnosti zjištěno silné znečištění fekáliemi. Pronajatá místnost od obce byla vyplavena přes umyvadlo odtokovým systémem odpadních vod budovy restaurace Na Podhradí. Promáčená byla celá podlaha, beton, lepenka, lino a koberec. Obvodová stěna místnosti byla nasáklá od 0,5 až do 1 metru s lokálními mapami černé plísně. Sborový nábytek byl pokrytý bílou plísní, stejně tak vstupní dveře, které se zkřivily a po otevření velice špatně doléhaly. Okno nešlo vůbec otevřít.

Jednatel Sboru telefonicky informoval Kristýnu Skalickou (v současnosti Pražákovou) z Obecního úřadu v Dolní Dobrouči, která si zkázu prohlédla ve středu 22. prosince ve 13 hodin. Po krátké domluvě zatelefonovala pronajímateli prostorů restaurace Petru Vašinovi. Ten potvrdil, že toaleta restaurace byla už dva měsíce nefunkční. Obcí objednaný fekální vůz netěsný septik, jehož odpady po mnoho měsíců obtěžovaly pozemek a majetek souseda, nadvakrát vyvezl. Kristýna Skalická nevěděla, ostatně ani nemohla, kdy vůbec byl septik obecní budovy bývalé prodejny a restaurace naposledy vyvezen. Stav napovídal, že zanedbání a podcenění vyvážení se táhlo po mnoho let.

Protože sborová místnost sousedí s prostory obecní knihovny, byla o nasáknutí podlahy a stěn telefonicky informována služba knihovny Ivana Skalická, aby se eliminovala další možná škoda. Kristýna Skalická byla požádána, aby na jaře byl Sboru umožněn na náklady obce nákup čisticích prostředků.

Okamžitým základním opatřením mělo být otevření okna, žel nebylo to přes jeho nabobtnání možné. Museli jsme se spolehnout na nadcházející mrazy.

6. dubna 2011 byl osobně informován v průběhu jednání na obecním úřadě starosta Pavel Šisler. Současně byl požádán o řešení, položeny otázky ohledně desinfekce, odstranění vysychajících poškozených věcí s důrazem na podlahovou krytinu, osekání zasažených částí vnitřních stěn. Starosta rozhodl o domluvě přímo na místě. Schůzku však nesvolal. Od počátku května se podařilo otevřít okno.

Po pořádných vedrech a částečném vyschnutí mohl nastoupit 27. srpna 2011 základní sobotní úklid, který provedli manželé Kubištovi a Dušek. Dva dny předtím byly za sborové finance

nakoupeny hygienické prostředky. O průčtování obci jednatelé už neuvažovali, protože ze strany majitele nebyl projev od „nehody“ prázdný zájem.

Šokem bylo zjištění, že po otevření restaurace, naštěstí nepravidelném a ve 14 denních intervalech, musely fekálie opětovně vytékat. Vašina byl samozřejmě telefonicky informován.

Stěna sousedící s hostincem, s umyvadlem, byla nasáklá do výše 1,6 až 1,7 m, ostatní kolem 0,5 m. Po odšroubování hlavice sifonu umyvadla vyteklo 7 kbelíků fekálií (přibližně 70 litrů) z odpadních svodů, což už jednoznačně napovědělo, že problém trvá a není spojen s plným septikem. Když dorazil pronajímatel restaurace Vašina, po shlédnutí se vyděsil a omluvil. Jednatel Dušek mu sdělil, za souhlasu jednatele Kubišty, že stát se něco podobného klidně může, že je zbytečné někoho obviňovat, ale že neřešený stav trvá už od prosince 2010. Vašinovi byl doporučen dolnodobroučský odborník pan Vávra, zejména, když pan Vašina vyslovil, že minimálně 3/4 roku je nefunkční WC v kuchyni a z WC výčepu je silný zápach (močovina-pivo). Židle, skříně, stoly byly desinfikovány. Vše, co se již nedalo omýt, bylo vyhozeno na hromadu: 3 židle, chladnička, koberec, lino, lepenka, stan, boty, všechno ošacení, matrace, obrázky na stěně (sborové grafické listy). Škoda kolem 10 tisíc korun. Náhradu Sbor po nikom nepožadoval a nikdy o ni ani nikdo se Sboru nehovořil.

V soboru večer si Vašina přišel pro klíče od vyklizené a desinfikované sborové místnosti z důvodu čištění odpadů. Vypůjčená prorážecí pružina se mu zasekla. V pondělí 29. srpna 2011 kolem 11. hodiny Vašina klíče vrátil se sdělením, že pan Vávra pročišťoval 2 hodiny. Vyletěl 50 až 70 cm dlouhý tvrdý špunt. Jinými slovy, za roky nahromaděný tuk, který postupně narůstal od ústí přeplněného a po léta nevyváženého septiku zpět odpadem do budovy. Pronajímatel budovy současně sdělil, že sborová místnost bude mít pro jeho další budoucí aktivity strategický význam, což bylo v rozporu s obecním vyjádřením, že jsou pro objekt čp. 2 dvě podmínky prodeje, a to zachování místnosti knihovny a sborové místnosti. Vašina chtěl sborovou místnost pro kotelnu, protože plánoval stavbu bytu a komínu. V otázce čističky odpadních vod a s odpadními vodami si prý měl poradit se souhlasem sousedů. Údajně si nechal vyhotovit i projekt. Jednatel Dušek Vašinovi sdělil, že obec vlastní nový projekt na úpravu, o tom však vůbec nevěděl. Celá situace s plány, představami a jednání byla už tehdy chápána jako smutný lanšpersko-dobroučský absurdní humor.

Kristýna Skalická, odpovědná za bytové a nebytové hospodářství obce, byla Vašinou informována už v sobotu. V průběhu dopoledne obecní technická četa odvezla, dle předcházející domluvy jednatele Duška se Skalickou, připravenou hromadu odpadu k likvidaci.

Ve čtvrtek 15. září 2011 bylo při ústním jednání se starostou obce opakováno neřešení sborové místnosti a fekálií, k nepochopení nezájem od prosince do srpna. Po celý rok 2012 žádný dotaz na místnost, žádná snaha řešit slíbené. Sborová místnost byla neustále větrána otevřeným oknem, případný růst plísní byl zamezen chemickým ošetřením.

K dalšímu jednání se starostou došlo 13. března 2013, kdy starosta otevřel otázku sborové místnosti a sdělil, že lanšperský myslivec Luboš Šilar se dotázal, zda Sbor ještě místnost využívá. Jednatel Sboru starostovi odpověděl, že místnost je potřebná, že se neustále větrá a opět bylo domluveno, že bude provedena další desinfekce a rozhodnuto o dalším postupu. Starostovi bylo osvětleno, že Sbor platil za místnost roční nájemné okolo 4 tisíc korun a desetitisíce zaplatil obci dopředu na 15 let. Dotázal se, zda myslivci budou nájem platit také, zda a kolik platil např. obyvatel Lanšperka Hynek Zastoupil za pronájem daleko větších prostorů.

Výsledkem a bez jakékoliv diskuse byl dopis ze dne 17. dubna 2013 o automatickém prodloužení nájemní smlouvy a zpětném doplacení nájemného.

Na tuto nehoráznost jednatel Dušek obratem reagoval telefonátem Kristýně Skalické a starostovi, kteří však služební telefon nezvedli. Proto byla jadrná reakce starostovi nahrána na záznamník. Ten se nakonec ozval s dotazem, zda jsem vychladnul, že nezná souvislosti, že vše dojedná

s Kristýnou Skalickou. Jednoznačně vyslovil stanovisko, že se usnesení rady dá změnit - není problém. Byla dojednána schůzka na další týden, kde se dle slov Pavla Šislera mělo najít řešení. Schůzka se konala až 24. května 2013, a to opět pouze na základě žádosti Sboru. Starosta v otázce sborové místnosti pouze zopakoval snahu lanšperských myslivců připravit Sbor o místnost. Jednatel Dušek zopakoval nutnost opravy místnosti, potvrdil, že nikdy nebyl a není problém, aby myslivci z Lanšperka používali místnost společně se Sborem, zdůraznil, že není WC a místnost pojme tak 5-8 osob, sborová vybavenost je skromná. Starosta i tentokrát vyslovil s jednatelem Sboru souhlas.

22. ledna 2014 je datován dopis z Obce Dolní Dobrouč, který obsahuje výpověď nájemní smlouvy bez udání důvodů na sborovou místnost na základě rozhodnutí rady obce ze dne 13. ledna 2014. Rozhodnutí v plné a nezpochybnitelné kompetenci výkonných představitelů dolnodobroučské obce. Naprostou novinkou bylo sdělení o nutnosti vyklizení stavební buňky a prostoru pod balkónem do stanoveného data. Pouze za úsměvné bylo vysvětlení. I když prvním konstatováním bylo „bez udání důvodu“, starosta obce Pavel Šisler si však neodpustil podepsat zdůvodnění o dlouhodobém nevyužívání předmětu nájmu a slova o žádné aktivitě Sboru směřované k zřícenině hradu Lanšperk, se zdůrazněním brigád na výpomoc s údržbou hradu a tajemné další. Ponechávám stranou starostovu zmatenost a jeho záměnu aktivit Sboru za pracovní náplň technické čety obce. Pan starosta byl telefonicky dotázán bez zvednutí telefonu, sms zprávou bez odpovědi a písemným sdělením, zaslaným doporučeně.

V sms zprávě bylo 22. ledna 2014 15:42:04 napsáno: „Dobrý den pane starosto, děkuji za dopis s výpovědí nájmu. Mám prosbu, nevím, jaké představy máte ohledně dalšího majetku, jak postupovat a jak dospět k vyrovnání. Musím připravit podklady pro správní a dozorčí radu. Děkuji. R. Dušek, jednatel Sboru“.

Na základě záznamu na záznamník mobilního telefonu Kristýně Pražákové proběhl ze strany obecní referentky v pondělí 27. ledna 2014 telefonát vyjasňující si, zejména ze strany Sboru, co bude předání obnášet. Pražáková byla jednu chvíli poměrně překvapena, proč hovořím i o náradí, přístřešcích, stavební buňce, proč naopak nemluví o nábytku apod. Z telefonického rozhovoru vyplynulo, že příliš netuší, co bude potřebné připravit a co bude muset ke splnění požadavku následovat. To, co je či není uvedeno v inventárním seznamu obce, Sbor opravdu nezajímá a není jeho problémem. Naposledy jsem Kristýně Pražákové podotknul, že moc dobře ví, proč Sbor nemohl místnost využívat.

Správní a dozorčí rada Sboru pro záchranu hradu Lanšperka, občanského sdružení, se na svém jednání dne 15. února 2014 rozhodla o vyklizení obecního majetku a pozemku, rozšířených logicky i o hradní přístřešky, a zároveň velkoryse o tom, že i vlastní stavební majetek, dřevo, část lešení, část jednoho z přístřešků, daruje obci s podmínkou využití pro lanšperský hrad.

Faktické vykázání z Lanšperka Sbor přijímá a předloží na vědomí a k odsouhlasení dalších kroků i valné hromadě, jejíž termín byl předmětem další domluvy.

Jednání rady dolnodobroučské obce nepovažují členové správní a dozorčí rady Sboru za hodné pokračující rovnocenné a korektní spolupráce.

Shrnutí:

21. prosince 2010 - zjištěno vyplavení sborové místnosti fekáliemi

22. prosince 2010 - sborovou místnost prohlédla Kristýna Skalická-Pražáková

6. dubna 2011 - o pomoc a řešení požádán starosta obce Pavel Šisler opakované vytékání fekálií

27. srpna 2011 - Sbor provedl celkový desinfekční úklid

29. srpna 2011 - pronajímatel restaurace konečně zprůchodnil odpad

29. srpna 2011 - obecní četa odvezla kontejner vyklizených a poškozených věcí

15. září 2011 - starostovi obce Pavlu Šislerovi zopakováno neřešení sborové místnosti a fekálií po celý rok 2012 žádná snaha obce o nápravu, sborová místnost větrána a dle potřeby desinfikována

- 13. března 2013 - starostovi obce Pavlu Šislerovi zopakována nutnost řešení sborové místnosti
- 17. dubna 2013 - obec od Sboru požaduje zpětné doplacení nájemného
- 24. května 2013 - starosta obce Pavel Šisler je informován o stavu sborové místnosti a názoru
- 13. ledna 2014 - obec rozhodnutím rady vypovídá nájemní smlouvu na sborovou místnost
- 22. ledna 2014 - dopis obce rozšiřuje výpověď o odstranění stavební buňky a vyklizení prostoru pod balkónem, což ve svém důsledku znamená vykázaní Sboru z Lanšperka
- 27. ledna 2014 - doporučený dopis Sboru adresovaný s prosbou starostovi obce Pavlu Šislerovi, jaké má představy o dalším vyrovnání
- 10. dubna 2014 (po 2 měsících od žádosti) - odpověď na dopis Sboru
- 28. dubna 2014 - obci předáno žádané i nežádané

Sbor po více než 20 letech práce je jako nežádoucí vykázán z Lanšperka.

Za připomínku stojí skutečnost, že havárie poškodila obecní místnost.

Paradoxem je, že k vyplavení došlo paradoxně i fekáliemi myslivců, kteří u tehdejšího pronájemce Vašiny využili prostory restaurace k posezení po honu.

Novým uživatelům místnosti lze jen poradit, aby požádali obec o sanaci zdiva, neboť sedět ve stěnách nasáklých močovinou, dnes vyschlou, a mezi plísněmi nebude pravděpodobně příliš vhodné a příjemné.

Kterak byl a je Sbor vůči zřícenině hradu Lanšperk údajně nečinný? Níže jsou uvedena pouze jednání s obcí, zcela vynechány jsou jednání, přípravy podkladů a konzultace s odborníky, odpovědnými úředníky a samozřejmě uvnitř Sboru.

Nečinnost představitelů obce ve vztahu k hradní zřícenině a leckdy podprůměrné chování, nejen ze strany obecní úřednice, ve vztahu ke Sboru je doložitelné.

Lživá slova v dopisu starosty obce o nečinnosti Sboru ke zřícenině je možné snadno rozporovat.

Vedení obce v čele s Ing. Petrem Kolářem prostřednictvím uvolněného místostarosty Pavla Šislera a následného starosty Pavla Šislera pro zříceninu hradu Lanšperka fakticky něco činili naposledy v roce 2008, kdy bylo více než nutné dokončit práce, které zajistil starosta Pavel Neumeister.

25. července 2008 obecní pracovníci z hradu odvezli lešení, které bylo nedílnou součástí oprav a získané po dlouhých jednáních Sborem pro záchranu hradu Lanšperka formou státní dotace, do Dolní Dobrouče, kde bylo potřebné na společenskou akci na dolnodobroučském Šejvě. Odvezeno bylo i sborové lešení, které získal člen Sboru Doc. Ing. Ladislav Maixner, CSc. Že by se někdo z obce namáhal Sbor informovat, ani náhodou. Jednatel Dušek se Šislera dotázal, zda lešení skutečně odvezla obec, nikoliv nějaký zloděj. Tehdejší místostarosta jednání odůvodnil se slovy, že se obává, aby lešení neodvezla dolnodobroučská Pecháčkova firma, která na zřícenině našťestí pro všechny zúčastněné skončila s pracemi. Jednatel Sboru žádal, aby byl podepsán předávací protokol. Nikdy se tak nestalo a neoprávněně odvezená část lešení nebyla Sboru ve slušnosti vrácena. Část rozházených, neuklizených a neodvezených, dnes již prohnitých, podlážek po hradní zřícenině je stále k vidění. Názorný příklad splnění úkolu pracovní četou obce. Sbor se za vzniklé situace o lešení více nezajímal a rozhodně za nikoho nemínil ani uklízet.

6. října 2008 potvrdila pracovnice obecního úřadu Kristýna Skalická, že pro rok 2009 byla na Ministerstvo kultury odeslána žádost o dotaci na další etapu. Základní podklady pro žádost provázané s ukončenou etapou a všemi povinnými a potřebnými dokumentacemi připravil Sbor. Poslední listopadový týden 2008 zajistila pracovní četa obce vybraný sklepní prostor výdřevou a plachtou.

V roce 2009 a 2010 obec ve vztahu ke zřícenině projevila pouze nečinnost, ani v letech následujících nebyla schopna či ochotna odeslat potřebnou žádost o dotaci. Představitel obce se naposledy zúčastnil sborové valné hromady v červnu 2008. Od té doby nezájem.

6. dubna 2011 byl na jednání starosta obce Pavel Šisler dotázán, proč obec nežádá Ministerstvo kultury, a byl požádán, aby z obecního rozpočtu byla zaplacená nutná projektová dokumentace. Jednatel Sboru upozorňoval na nesprávné zajištění propadlé a vybrané sklepní místnosti, zdůraznil, že hrozí likvidace částí lomené klenby. Do vydání tohoto čísla Sborových listů se nic nezměnilo, stav je alarmující.

15. září 2011 proběhlo jednání se starostou Pavlem Šislerem, kde jednatel Sboru objasnil obavy vyplývající z významného krajinného prvku a zdůraznil nutnost nesekat tam, kde nelze z důvodu ochrany archeologické skutečnosti. Starosta i Kristýna Skalická potvrdili, že obec má zájem na opravách hradu. Kristýna Skalická připomněla kritiku ze strany lanšperských obyvatel. Dušek odpověděl pouze tím, že lanšperští obyvatelé nic jiného než kritizovat ani neumí a zdůraznil, že by bylo vhodnější, kdyby si někteří lanšperští kritici začali zejména uklízet kolem svých domů a nečekat na to, až jim to obec zajistí. Kdyby se Sbor měl řídit podle lanšperských „rádců“, dopadl by špatně. Naštěstí, po několik let opakující pokusy o nehorázné vměšování se do činnosti Sboru, zejména na křiklouny „řízených“ schůzích lanšperských obyvatel, nikdy nemohly mít pro naše občanské sdružení žádný význam. Jednatel Sboru jednoznačně zdůraznil, že Sbor nebude sloužit jako podpora finančnímu parazitování. Znovuotevřena byla otázka lešení. K domluvě došlo v problematice vzájemného informování, žel ze strany obce nedodržováno. Jednatel Dušek slíbil, což také i učinil 19. září 2011, že obci dodá seznam všech projektů a technických studií, které byly pro hrad vytvořené. Poněkud zajímavý úkol, když si uvědomíme, že obec všechny dokumenty ukládá do skříní a regálů a dokonce z obecních financí je placen stavební technik. Kdo jiný by měl mít přehled? Jednatel Sboru měl zajistit jednání s projektantem Ing. arch. Janem Klimešem, což byl velmi podstatný pokrok a důležité rozhodnutí. Starosta byl seznámen se základními tezemi dalšího postupu, který musí navazovat na dosavadní rozdělanou a nedokončenou část.

Na sekání hradu se opětovně telefonicky dotazovala úřednice obce Kristýna Skalická, která zdůraznila, že v poslední době je hrad hodně navštěvovaný a to, že je komplet zarostlý, není prý moc dobrá vizitka. Odpovědí byla informace, že Sbor nebude na hradě nic sekat, pokud nebude pokračováno v další etapě, navíc, některé části je dokonce potřebné vůbec nesekat z důvodu ochrany cenných úseků. Bylo jednoznačně sděleno, že: „Současný stav hradu je vizitkou především obce a její nečinnosti za poslední volební období.“

22. září 2011 poprosil jednatel Sboru Ing. arch. Jana Klimeše o konzultaci přímo na lanšperské zřícenině. Do konce roku nebylo setkání reálné.

19. listopadu 2011 byla Kristýna Skalická informována o nutnosti využití dotačního titulu a nepromarnění šance ve vyhlášeném programu.

3. května 2012 se podařilo zahájit přípravné práce ke konzultaci přímo na lanšperské zřícenině.

23. května 2012 se uskutečnilo jednání se starostou obce Pavlem Šislerem. Jakmile byl dotazován na nutné finance na projekt, tentokrát odpověď opačná než při posledním jednání. Peníze nejsou, ale starostovi prý s kontaktem na odborníka pomůže hejtman Pardubického kraje Radko Martínek. Jednatel Dušek se nemohl nepodivit nad touto novinkou, když měl zajistit konzultace s dosavadním specialistou Ing. arch. Janem Klimešem. Tato skutečnost byla panu starostovi připomenuta. Pan starosta obrátil a úkol jednání upřesnil s termínem jednání na začátek června, aby se do 20. června podařilo zpracovat návrh na rozpočtovou změnu.

I v otázce osekávání hradu padla domluva. Nastoupit měla obecní četa a jednatel Dušek přislíbil pomoc Sboru. Zároveň byl starosta informován o připravovaném celkovém osekání hradního areálu v součinnosti Sbor - Probační a mediační služba, pracoviště Ústí nad Orlicí - Obec. Starosta připravenou akci na jaro 2013 naprosto uvítal, potvrdil dokonce možnost užší spolupráce s obecní pracovní četou. Po dlouhé době došlo k naprosté shodě a pozitivnímu nastartování prací vedoucí k otevření nové závěrečné etapy sanačních prací.

20. listopadu 2012 proběhla diskuse s Ing. arch. Janem Klimešem, jejíž náplní byla spolupráce s archeoložkou PhDr. Martinou Bekovou, nad zásadním rozhodnutím postupu v případě sanace

propadlé a vybrané sklepní místnosti, kdy původně navrhované vsakovací jámy jsou dle zjištění v průběhu archeologického výzkumu nereálné. Právě na tento dost složitý problém bude muset být zaměřena důkladná příprava. Pan architekt byl informován o poškození vyhlídkové plošiny, byl zároveň požádán o konzultaci nad problematickými až nesmyslnými nápady některých lanšperských obyvatel, které se týkaly zábradlí a schodů ke kapli a ignorování architektonické koncepce areálu místní kaple lichtenštejnského specialisty konce 19. století.

Pan architekt potvrdil, že je nereálné, aby se dle dokumentace pracovalo už v roce 2013. Jednatel Dušek vyslovil obavy, že současné i předcházející vedení obce nehýří zájmem, leckdy chybí základy pro řádnou správu obecního majetku a potřebná profesionalita. 7. března 2013 požádal jednatel Sboru Ing. arch. Klimeše o dlouho plánovanou návštěvu. O šest dní později, v průběhu jednání, starosta obce Pavel Šisler souhlasil se schůzkou a sdělil, že odbor kultury Městského úřadu Ústí nad Orlicí zaslal obci dopis, co bude s hradem. Sbor nebyl více informován, čímž byla jasně opakovaně narušena vzájemná propojenost toku informací. 30. dubna 2013 byla potvrzena návštěva pana architekta. Schůzku dojednával jednatel Sboru 15. května a definitivně 20. května 2013.

15. května 2013 jednatele Sboru telefonicky kontaktovala Jana Matyášová ze Stavebního úřadu Dolní Dobrouč, která sdělila, že MUDr. Vychytil, nový majitel čp. 6, podal písemnou žádost obecnímu úřadu o povolení osekání trávy ve 2. hradním příkopu. Jednatel Dušek odpověděl, že pan doktor samozřejmě může osekát s vědomím všech svých dalších povinností s tím spojených. Sbor pro záchranu hradu Lanšperka sekal v hradním areálu téměř dvacet let. Pravidelné osekávání pozastavily rozpaky z přístupu obce i skutečnost, že již za starosty Pavla Neumeistera bylo s obcí zahájeno správní řízení ze strany odboru životního prostředí Městského úřadu v Ústí nad Orlicí. Sbor by neměl v případě udělené pokuty šanci. Paní Matyášová si na jmenovaném odboru ověřila, že sekat trávu je možné, současně nemohla nedodat oficiální pravidla, kdy se posekaná tráva musí odvázet. Obec Dolní Dobrouč nesmí trávu vysypávat, kde chce, ale musí se vozit do Letohradu na určené místo. Je nemyslitelné, aby Sbor, nebo kdokoliv jiný vytvářel skládky na hradě. Paní Matyášová, která je naprostou profesionálkou, absurditu a směšnost chápala. Sbor nemůže blbnout nařízeným způsobem, protože masa odpadu je velká, za víkend se stihne celý hrad taktak osekát, o odnáletování nemluvě, a co odvoz, ekonomika a logika. Jen odvoz do Letohradu je škodlivější pro životní prostředí než uložení trávy na dvou místech v areálu zřícenin hradu, jako jsme bez problémů činili do doby nových předpisů a nařízení. Dušek zdůraznil, že sekání bylo vždy koordinováno také s odborníky památkové péče z důvodu ochrany stanovených úseků. Pokud MUDr. Vychytil vyvíjí soukromou aktivitu, bere na sebe samozřejmě také odpovědnost za likvidaci odpadu.

Na tomto místě je nutné poznamenat a zdůraznit, že Stavební úřad v Dolní Dobrouči s panem Jiřím Jakubcem byl vždy naprosto korektní a jednoznačnou oporou pro Sbor, obec i zříceninu. Díky podpoře a pochopení jsme vždy stihli požadované termíny a splnili veškeré podmínky pro stavební činnosti. Totéž je potřebné vyslovit o Evě Vašátkové a její předchůdkyni Ludmile Pražákové, na nichž velmi záleželo, aby účelové dotace byly ve svém vyúčtování přijaty a schváleny.

O jednáních na hradě mezi obcí, restaurátory a zástupci příslušných úřadů nebyl ze strany obce Sbor nikdy informován a nebyl ani nikdy pozván. Vzájemné propojení pro hrad, obec, Sbor i úřady leckdy důležitého toku kontinuálních informací tak bylo obcí s novými poměry jednoznačně přerušeno.

Velkou neznámou zůstává postup obecních představitelů a některých úředníků. Zda se jedná o záměr, neznalost, neschopnost, amatérismus, nechotu či lhostejnost, těžko specifikovat. Pravděpodobně dochází ke kombinaci uvedeného.

Jisté je, že jsme svědky nekorektnosti, neplatnosti dojednaného a neplnění slibů. Nejen v případě lanšperské zříceniny a obecní budovy čp. 2 na Lanšperku silně pokulhává správa věcí obecních, což však naštěstí není záležitostí Sboru.

K nečinnosti Sboru ve vztahu k hradu za poslední tři roky lze vyslovit důležitý postřeh. Pan starosta Pavel Šisler a rada by už mohli pochopit, že Sbor není naštěstí již součástí žádné Národní fronty či jiné zastřešující organizace, ale svéprávným občanským sdružením, které si své aktivity dokáže nařídit a plánovat, když už to musí být, samo. Kromě členů Sboru nemá nikdo právo zasahovat do jeho činnosti. Pokud se cokoliv obci nelíbilo ve spojení s obecním majetkem, mohl být Sbor dotázán či požádán o vysvětlení. Starosta Ing. Kolář a starosta Šisler nikdy sám konkrétní jednání nevyvolal, nepočítáme-li jedno, z počátku Kolářova vládnutí, seznamující se se spolky obecně. Počáteční výkřik a nic. Pokud se uskutečnila nějaká jednání, vždy na žádost Sboru. Většina slibů a dohod nebyla ze strany starosty Pavla Šislera splněna. Část slíbeného neplnila ani Kristýna Pražáková, i když nelze upřít ochotu, leckdy zastíněnou pravděpodobně strachem či zákazem starosty (sděleno v jiných záležitostech).

Pokud představitelé obce kritizují údajnou nečinnost Sboru, mají na to samozřejmě a bezesporu právo. Otázkou zůstává, zda k tomu mají také potřebné informace. Navíc, podobná kritika by snesla charakteristiku slovem oprávněná, pokud by za posledních 5 let byla ve vztahu k záchraně lanšperské zříceniny činná sama obec. Malý rozdíl tu přece jenom je. Obecní představitelé a zaměstnanci obce jsou placeni a odpovědni za obecní majetek a jeho řádnou a plnohodnotnou správu. Členové Sboru pro záchranu hradu Lanšperka, občanského sdružení, nikdy nevzali za práci žádné peníze, vkládají svůj volný čas, um a leckdy i finance. Na rozdíl od obecní rady a starosty se členové Sboru s příznivci lanšperské zříceniny nemají za co stydět.

Nejlépe charakterizoval současné úzké vedení obce jeden z dolnodobroučských obyvatel. - Že bych měl vědět, že v Dolní Dobrouči byli vždycky dobří ochotníci a bývalo zde i skvělé loutkové divadlo. A takové pimprlové divadlo na radnici ožilo. Žel, těžko se rozeznává, kdo šašek a kdo král, bez královny a bez naštěstí již v posledních volbách nezvolené rozmazlené pyšné princezny. Hrstka přísluhovačů je pouhým komparzem. Neví se však, komu nakonec padne role hloupého Honzy.

Dovětek:

Jako jednatel Sboru jsem naprosto hrdý na skutečnost, že jsme za celých dvacet let nepodlehli patolízalství politikům, za což bychom se museli stydět. Nebyli jsme nápomocni jejich zviditelňování se - ani, a to je podstatnější, nestali jsme se prostředníky ke „kšeftaření“. I když bylo i namále.

V období po „medvědovi“ na dolnodobroučskou sportovní halu jsem jednal u poslance Jiřího Čepelky a žádal o podporu závěrečné etapy záchrany lanšperské zříceniny. Naštěstí už bylo pozdě, „medvěd“ byl zrušen.

Poslední nabídku, tentokrát Sboru, učinil starosta Pavel Šisler, který mi při posledním jednání na obecním úřadě poradil, abych požádal o podporu krajského radního „Zemanovce“ Ing. Jaromíra Duška, který by prý Sboru dal nějaké peníze na činnost, stejně jako dá lanšperským hasičům a údajně zařídí i novou lanšperskou asfaltku. Po starostově odpovědi na otázku, z jakých financí se rozdává, jsem musel odmítnout. Rozhazování z uzurpovaných krajských veřejných prostředků formou osobní propagace a kupování si možných voličů považují za politicky amorální. Byl kritizován - a zcela oprávněně - „poslanecký medvěd“ a máme zde krajskou slepici, ale bez snášky zlatých vajec.

Přijatelná by byla pouze transparentní a otevřená forma podpory, srovnatelná s nadačnickými programy.

Sbor pro záchranu hradu Lanšperka, občanské sdružení, již přes 20 let pořádá dva turistické pochody ročně. Původní pochodnické názvy Hledání Brontosaura a Setkání v lesích jsou téměř zapomenuté. Na místo toho se podařilo se oživit Stromoucha, sborovou pohádkovou postavu.

Sbor si našel korektní spolupředatele a stále populárnější začíná být také cykloakce Lanšperským panstvím.

Divize Pochody

Libor Kubišta

Sbor pro záchranu hradu Lanšperka v minulém roce i letos rozvíjel své aktivity na poli turistických pochodů, které pořádá ve spolupráci s Pivnicí u Skoby a nově i Regionem Orlicko-Třebovsko. O organizaci se ze strany Sboru stará Divize pochody, jmenovitě Eva Biedermanová, Eva Vaňková, Gunar Künzel a Libor Kubišta, z nečlenů Sboru pak pomáhá Marie Kubištová. Tradičně pořádané turistické akce, jarní Hledání Stromoucha a zimní Skobácké putování, mají své pevné místo mezi turistickými pochody v okolí a jejich popularita narůstá i mezi vzdálenějšími účastníky. Svě příznivce si postupně nachází i novější červnové Lanšperským panstvím. Jako rovnocenné partnery nás bere i Klub českých turistů a naše akce jsou inzerovány v oficiálním kalendáři turistických akcí KČT.

S potěšením můžeme konstatovat, že obliba turistiky i její organizované formy v poslední době roste, což můžeme usuzovat mimo jiné ze stále se zvyšujícího počtu pochodníků. Tento trend vidíme nejen my, potvrzují nám ho také ostatní pořadatelé obdobných akcí. Je dobře, že do přírody vyráží i stále více mladých lidí a snad už je pryč doba, kdy se organizovaných pochodů účastnili jen dlouholetí zkušené turisté přičemž „nová krev“ nepřicházela.

Před deseti lety jsme při jakési příležitosti napsali, že se našich turistických akcí účastní okolo 70-100 lidí. Od té doby se ale leccos změnilo. Na loňském „Stromouchovi“ na pěší trasy od 8 do 50 km vyrazilo 382 a letos (i díky nádhernému počasí) dokonce 530 turistů. Zimní Skobácké putování, které mívá nižší účast, zaznamenalo v roce 2012 počet 230

účastníků, loni to bylo díky horšímu počasí 123. V posledních pěti letech bezmála každá druhá akce znamenala nový rekord v počtu turistů. Zhruba třetina pochodníků zimních pochodů se přitom vydává na delší trasy (25, 35 a 50 km). Na jaře, snad kvůli lepšímu počasí, je podíl zdatnějších účastníků ještě o něco vyšší a blíží se ke 40%.

Stále vyšší počet pochodníků, kteří s námi vyráží do přírody, můžeme snad přičítat i dobré organizaci pochodů. Snažíme se zachovávat a dále rozvíjet přátelský a až „rodinný“ ráz našich akcí a stále přicházet s něčím novým. Po úspěšném vydání „Pochodnické poesie“ s básničkami našich účastníků (r. 2008) jsme vydali o dva roky později obdobné „Povídání z pochodů“ a ve stejném roce vyšel i sborníček „Ohlédnutí za 10 ročníky turistických pochodů Hledání Stromoucha a Skobácké putování“. (Všechny výše uvedené texty lze stáhnout ze sborových webových stránek ve formátu pdf.) Každý účastník v cíli pravidelně získává ručně zdobený perníček, účastenský list a pohled vydávaný speciálně pro účely turistických pochodů. Tento upřímný a individuální přístup turisté oceňují a je pro akce pořádané Sbořem tou nejlepší propagací. I v budoucnu se hodláme soustředit na další vylepšování a vymýšlení novinek. Stávající velikost akcí se nám zdá optimální – kvůli na první pohled efektnímu počtu turistů nechceme obětovat skvělou atmosféru pochodu i radost nás pořadatelů z organizace podobné akce.

Koncem června Divize pochody pořádá rovněž již tradiční akci „Lanšperským panstvím – Orlickým cyklo&in-line královstvím“. Minulý ročník měl pořadové číslo sedm a podruhé byl partnerem

při organizaci Region Orlicko-Třebovsko (ROT). Předloni totiž došlo ke spojení dvou původně nezávislých akcí pořádaných Sborem a ROT ve stejném termínu a na stejném místě (loděnice Cakle v Oldřichovicích). Obě původní akce si byly v něčem podobné a zároveň se v mnohém vzájemně doplnily. Sborem pořádaná cykloorientační soutěž zůstala těžištěm akce a sjednotily se turistické cyklistické trasy (30, 60 a 90 km po silnicích). Byly přidány trasy pro pěší na Lanšperk a zpět (12 a 20 km) a nově jsme připravili i speciální trasu pro děti „Pohádkový výlet“. Odpoledne jsou pak pro děti připraveny různé soutěže a hraje též reprodukováná hudba.

Celá akce si postupně získává své příznivce. Na cykloorientační soutěž se k pravidelným účastníkům připojují další zájemci, letos soutěžilo 17 týmů (což představovalo 42 cyklistů). Soutěžící (a organizátoři) se už vzájemně znají a někteří dokonce posílají omluvenky, pokud nemohou na aktuální ročník dorazit.

Pěších turistů letos dorazilo méně než loni (19, což je polovina předchozího roku), přičítáme to ale nepříznivému počasí. Věříme, že červenová akce postupně získá mezi pěšáky obdobný ohlas jako jarní a

zimní pochod a pohádková trasa přiláká mladou generaci výletníků. Pro propagaci i vlastní realizaci musíme ale ještě leccos udělat – naším cílem je, aby se dětem i dospělým výlet na Lanšperk nejen líbil, ale aby se při něm i něco nového dozvěděli. Taková je naše představa, tu nejlepší podobu ale přece jen hledáme a ladíme. Snahou je podchytit i in-line bruslaře, zatím ale s mizivým účinkem. Tato skupina zřejmě nemá o turistický charakter organizovaných akcí zájem, naproti tomu pořádání rychlostních závodů není zase naším cílem. Spolupráce Sboru a ROT při organizaci „Lanšperského panství – Orlického cyklo&in-line království“ je oboustranně velmi oceňována. Region Orlicko-Třebovsko disponuje mj. prostředky pro vytvoření zázemí celé akce, které by si Sbor nemohl dovolit, naše občanské sdružení zase může dodat know-how, které jsme získali při pořádání turistických akcí. Společné pořádání akce Sbor vnímá i jako otevření prostoru pro další činnost a překročení dosavadního, možná už trochu rutinního přístupu k turistickým akcím. Věříme, že bezvadná atmosféra při přípravě Lanšperského panství je příslibem pro další rozvíjení této akce.

Závěrem nám dovoluňte pozvat vás na turistické akce pořádané Sborem:

21. 6. 2014 Lanšperským panstvím – Orlickým cyklo&in-line královstvím (cykloorientační soutěž pro MTB kola, turistické cyklotrasy 30,60,90 km, pěší trasy 12,20 km a pohádková, in-line brusle)

6. 12. 2014 turistický pochod Skobácké putování (trasy 8,15,25,35,50 km pro pěší)

7. 3. 2015 turistický pochod Hledání Stromoucha (trasy 8,15,25,35,50 km pro pěší)

Povídání z pochodů

*Příspěvky účastníků turistického pochodu
Skobácké putování 2009*

Pochodnická poezie

básně, které napsali účastníci 8. ročníku turistického pochodu
Skobácké putování v prosinci 2007

Sbor pro záchranu hradu Lanšperka, občanské sdružení, pomáhal

2013

24-hodinové kroužení aneb Dobrý den v Dolní Dobrouči

Druhý ročník amatérského cyklistického vytrvalostního závodu pro jednotlivce, dvoučlenná a tříčlenná družstva. Desetakilometrový okruh vedl po veřejné asfaltové komunikaci Dolní a Horní Dobrouči s minimálním převýšením.

Akci pořádalo orlickoústecké občanské sdružení Rozhoupej město 5. - 6. července 2013

start 5. července v 10 hodin, cíl 6. července 10 hodin

ředitel závodu Matouš Pořický, koordinátor závodu Dalibor Adam

A jaké byly výkony?

kategorie jednotlivců – 650 km Michal Kubišta

kategorie dvojic – 670 km Marek Břehovský a Miloš Kosek

kategorie trojic – 780 km Renova tým – Mirek Hůlka, Petr Morávek a Martin Valtera

Sbor pro zájemce o historii hradu a jeho okolí daroval své knihy.

Velmi děkujeme Sboru dobrovolných hasičů v Dolní Dobrouči za zapůjčení skvělého zázemí v hasičské zbrojnici.

2014

INTERNATIONAL GEODETIC PENTATHLON

IG5 2014

***11. - 13. dubna 2014 Letohrad
poprvé v České republice***

Lanšperk 12. dubna 2014

Průmyslová střední škola Letohrad pořádala 9. ročník mezinárodní geodetické soutěže. Na trati dlouhé 10-15 km prověřilo své schopnosti 30 týmů z 19 škol z České republiky, Slovenska a Maďarska. Soutěžící uplatnili své dovednosti v orientaci v terénu, v přesnosti a rychlosti měření a ve vědomostním testu.

Pro Průmyslovou střední školu Letohrad jsme vydali propagační sborovohradní pohlednici, na které je dominantní geodetické zaměření jádra zříceniny a menší obrázky: vnitřní plášťové hradby před sanací, vnější plášťové hradby po opravě a letecký snímek.

Za výraznou pomoc děkujeme vydavatelství Oftis spol. s r. o. Ústí nad Orlicí, s jehož pomocí jsme věnovali také nemalé množství knižních cen.

24 HODIN NA NOHÁCH 2014

Akci, 1. ročník, pořádalo orlickoústecké občanské sdružení Rozhoupej město v Černovíru, místní části města Ústí nad Orlicí, 17. - 18. května 2014.

start sobota 17. května v 10 hodin, cíl neděle 18. května v 10 hodin

ředitel závodu Matouš Pořícký, koordinátor závodu Dalibor Adam

A jaké byly výkony?

kategorie jednotlivců - 100,88 km David Polák

kategorie dvojic - 161,02 km Milan Bárta a Milan Lehký

kategorie trojic – 139,68 km Sláva Sekelyová, Lukáš Maryško a Filip Tomašovič

Účastníci fyzicky náročného zápolení „bojovali“ s velmi nepřejícím počasím, mající bezesporu vliv na výkon, avšak nikoliv na odhodlání.

Nebývalá odezva a nadšení způsobily, že se akce bude ve dnech 20. a 21. září 2014 v Černovíře opakovat.

Sborové listy děkují za podporu a pomoc

Občanskému sdružení Rozhoupej město

Občanskému sdružení Dešvenda Ústí nad Orlicí

SBOROVÉ LISTY.

Příležitostník Sboru pro záchranu hradu Lanšperka, občanského sdružení

Adresa: Sbor pro záchranu hradu Lanšperka, Lanšperk 55, 562 01 Ústí nad Orlicí 1, <http://www.lansperk-sbor.cz>

e-mail: sbor.lansperk@seznam.cz, e-mail pochody: pochody.lansperk@seznam.cz, **Správní rada:** Mgr. René Klimeš, Doc. Ing. Ladislav Maixner, CSc., JUDr. Eva Vaňková, jednatelé Radim Dušek a dr. Ing. Libor Kubišta. **Dozorčí rada:** Ing. Leoš Motl, Marek Skalický a Věra Šilarová. **Technická redakce:** Radim Dušek, Dalibor Adam. Podepsané příspěvky nemusí odpovídat stanoviskům správní a dozorčí rady, za obsah odpovídají autoři. Rukopisy a fotografie se nevracejí. Vyšlo bez jazykové redakce. /Neprodejné/

© Sbor pro záchranu hradu Lanšperka, občanské sdružení

Tento výtisk byl vydán 26. května 2014.

Tyto Sborové listy, příležitostník Sboru pro záchranu hradu Lanšperka, občanského sdružení, nebyly, nejsou a nebudou podporovány Evropskou unií.